

"Баланы балабақшада анасыз қалуға қалай дайындау керек"

Құрметті ата-аналар, сіз балаңыздың өміріндегі маңызды және алғашқы қадамды жасауыңыз керек: балабақшаға түсу. Бұл өмірдің өте маңызды кезеңі, қоғаммен танысу, жаңа өмірге ену.

Өкінішке орай, ата-аналар мектепке дейінгі мекемеде оның дамуының алғашқы жылдарында балаларын тәрбиелеуде әлеуетті көмекші, кеңесші ретінде көрмейді. Отбасыларда, әсіресе жас отбасыларда, балабақшадағы балалардың өмірі туралы, білім мен білім беру жағдайында құрылған адамдар туралы жеткілікті түсінік жоқ.

Балабақшадағы өмір сүру жағдайларына бейімделу, егер сіз кейбір ережелерді сақтасаңыз, ауыртпалықсыз өтуі мүмкін. Ең маңызды және бірінші ереже: ата-аналар өздері сабырлы және өз әрекеттеріне сенімді болуы керек. Баласын бірге қалдыруға тура келетін адамдарға сеніңіз.

Егер анасы немесе әжесі баланы балабақшаға көз жасымен апарса, онда бұл жағдайда ең жақсы кеңес-бұрылып, үйге бару! Иә, иә! Дәл солай!

Мектепке дейінгі жаста, әсіресе ерте мектепке дейінгі жаста, бала анасымен өте эмоционалды байланысты және оның жағдайын терең сезінеді.

Елестетіп көріңізші, бала соншалықты толқып кетті, бейтаныс жер, бейтаныс орта, бейтаныс адамдар, ол не күтетінін білмейді, содан кейін анасы қандай да бір себептермен алаңдайды. Егер сіздің ең маңызды және сүйікті адамыңыз қандай да бір себептермен жылап жатса, сіздің балаңыз не істеуі керек? Сондықтан бірінші кеңес: тәрбиешілерге сеніңіз!

Әдетте баланың балабақшаға алғашқы келуі таңертең болады. Алғашқы бірнеше күнде (шамамен бір апта, кейде үш аптаға дейін) топта ата-ананың болуы қажет, өйткені анамен бірге бала өзін сенімді және тыныш сезінеді. Ойындар мен ойыншықтар ребноктың қызығушылығын тудырады. Қызығушылық пен белсенділік оны ынталандырады ойын үшін анамнан біраз уақыт кетіңіз. Сонымен бірге, нәресте кейде анасынан алыстап кетеді, үнемі эмоционалды "тамақтандыру" үшін оралады.

Мұндай сәт келгенде, анама киім ауыстыратын бөлмеде реббты күтуді ұсынамыз. Бұл жағдайдың басты сәті-анасы нәрестеге қысқа уақытқа кетіп, серуендегеннен кейін оның артынан келетіндігін.

ЕСКЕРТЕДІ. Анам қайтып келгенде, баланың назарын анамның алдамағанына, шынымен біраз уақытқа кетіп, оған оралғанына аудару маңызды. Бірте-бірте ананың болмау уақыты артады.

Егер баланың өзі басқа балалармен бірге түскі ас ішуге немесе ұйықтауға ниет білдірсе, бейімделу циклі тезірек аяқталады. Балабақшаға бара жатып, ребнок анасыз жалғыз топта болатынын біледі және бұған алдын-ала келіседі. Бала топта оңай бағдарланады, ойындарға белсенді қатысады.

Қазіргі балаларда мазасыздық деңгейі өте жоғары, бейімделудің орташа деңгейінде де, кастрюльге дымқыл шалбармен келуді сұраған бала біртіндеп қалыпты жағдайға оралатынына дайын болыңыз, бұған назар аудармаңыз. Егер нәресте топқа тыныш кірсе, қуаныңыз, бірақ есікте тұрмаңыз, нәресте жылап, қайтып оралуы мүмкін, содан кейін ажырасу процесі ауыр болуы мүмкін. Балаңызды ренжітпеңіз. Сіздің балаңыз топта оңай бағдарланады, мұғаліммен, балалармен белсенді қарым-қатынас жасайды, қажет болған жағдайда көмек сұрайды, Тіпті балабақшаға аң аулайды. Дәл осы кезең бейімделу процесінде соңғы болып табылады.

Бірақ оны нығайту үшін ұзақ уақыт қажет.

Мұнда топтың тұрақтылығы маңызды: балалармен әрдайым таныс тәрбиешілер кездеседі, іс-әрекеттің реттілігі өзгеріссіз қалады.

Сонымен, қорытындылайық:

1. Жұмыс істеуге тура келетін мұғалімге сеніңіз.
2. Балабақшадағы жағдайлар мен режим туралы мұғаліммен алдын-ала сөйлесіп, осы жағдайларды біртіндеп үйге жақындатыңыз.
3. Теледидар, компьютер көруді шектеңіз, көбірек жүріңіз.
4. Балаңызға оны қалай жақсы көретініңізді үнемі айтыңыз ол үшін бұл өте маңызды.
5. Әрине, күлімсіреңіз, позитивті ана, баланы балабақшаға бейімдеуде ең жақсы көмек.